

EPIKURÉN

Jag vill ha rus, ett gläd-je - rus var dag.

Jag vill var natt med skö - na kvin - nor skäm - ta!

Kung Sa - lo - mo pre - di - ka - de som jag - - - -

att säll - he - ten av vin och kvin - nor häm - - - ta.

Vad gläd - je gör det mig i gra - vens natt

med mö - dor att ha sam - lat skatt på skatt,

att Sa - ga ro - sar mig i murk - na skrif - ter

för sto - ra värv och ly - san - de be - drif - ter.

Nej, jag vill dricka, tills jag dignar tung
 på mjuka bädden vid Selindas sida.
 Dess vita barm vad den är varm och ung,
 vad där är ljuvt att tidens lopp förbida!
 Låt solens hästar skena med dess vagn,
 det gör mig föga glädje, föga gagn;
 jag trives helst ibland de blyga ljusen,
 de glada sånger och de fulla krusen.

Om världens skatter tyngde i min hand,
 vad du då hastigt bleve rik, Selinda!
 För att få lösa några slitna band
 jag skulle dig med gyllne kedjor binda.
 Ja, om ett kejsardöme vore mitt,
 för varje famntag blev ett grevskap ditt;
 och ägde jag till gördel himlafältet,
 för varje kyss jag gav en sten ur bältet.

Och du min bror, som under stort besvär
 armbågat dig igenom svåra tider,
 som gråtit blod, var gång du varit kär,
 och dricker vatten tills kaldunet svider.
 Se liljorna på marken och var man,
 med vin och flickor gläd dig när du kan!
 Om du se'n dör en dag förutan kassa,
 försynen blir kurator i din massa.

Vid sista tulln, när Petrus frågar dig
 vad ont och gott du för med dig från jorden,
 då är det ej stort lönt att rosa sig
 med mycken ursäkt stammande på orden.
 Ty kan du svara tryggt vid denna port,
 att du har intet syndigare gjort
 än sugit Lindas läppar och pokalen,
 han öppnar gavelvitt den stora salen.